

Ημερίδα για το 1821 στο Παραλίμνι

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κωνσταντίας και Αμμοχώστου

Πραγματοποιήθηκε το πρωί του Σαββάτου, 4 Σεπτεμβρίου 2021, ακόμη μια ημερίδα στη σειρά των ημερίδων με γενικό τίτλο “Η Εκατόμβη της 9ης Ιουλίου 1821” που διοργανώνουν από κοινού η Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή Μονή της Παναγίας του Μαχαιρά σε συνεργασία με το Τμήμα Ιστορίας και Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Κύπρου, στα πλαίσια των εορτασμών για τη συμπλήρωση 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση του 1821.

Η εκδήλωση φιλοξενήθηκε από την **Ιερά Μητρόπολη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου** στον παλαιό ναό του Αγίου Γεωργίου στο Παραλίμνι, ενώ μεταδόθηκε απευθείας από τις ιστοσελίδες και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης της Ιεράς Μητροπόλεως και του Μητροπολιτικού Ναού Αγίου Γεωργίου Παραλιμνίου.

Τους παρισταμένους καλωσόρισε ο **Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασίλειος**, ο οποίος τόνισε μεταξύ άλλων πως «η Κύπρος μετείχε ψυχή τε και σώματι στον αγώνα της παλιγγενεσίας του γένους. Δεν είχε όμως παράλληλη πορεία με το υπόλοιπο του Ελληνισμού. Ήταν θαύμα η κατάκτηση της ελευθερίας και της δημιουργίας του νέο-Ελληνικού Κράτους. Ο Μικρασιατικός Ελληνισμός όμως που παρέμεινε εκτός δέχθηκε τη βάρβαρη γενοκτονία». Ευχαρίστησε επίσης τους διοργανωτές της ημερίδας ευχήθηκε, η συμβολή της για το τιμώμενο γεγονός να αποβεί χρήσιμη και ωφέλιμη.

Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε και ο έντιμος Δήμαρχος Παραλιμνίου κ. Θεόδωρος Πυρίλλης ο οποίος, χρησιμοποιώντας τον στίχο «να τη πετιέται από ' ξαρχής...» από το τραγούδι του άρτι αποβιώσαντος μεγάλου Έλληνα μουσικοσυνθέτη Μίκη Θεοδωράκη «Τη Ρωμιοσύνη μην τη κλαίς» ανέφερε πως πάντοτε όλα ξεκινούσαν από την Ορθοδοξία και την Εκκλησία. Όλοι οι αγώνες του έθνους είναι συνυφασμένοι με αυτά τα δύο και αποτελεί χρέος μας να τα διαφυλάξουμε ακόμα και σήμερα ως κόρη οφθαλμού.

«Την εκκλησία και τα μάτια μας», τόνισε χαρακτηριστικά προσθέτοντας πως οι

Τούρκοι το 1821, γνώριζαν πολύ καλά πως εξουδετερώνοντας τους θρησκευτικούς ηγέτες, δεν θα είχαν πολλά προβλήματα στα κακόβουλα σχέδια τους, γι' αυτό και υπήρξε ως συνεπακόλουθο η εκατόμβη της 9ης Ιουλίου. Εξήρε επίσης την ανάγκη οι διάφοροι φορείς να στηρίξουμε και να κρατήσουμε τους νέους μας κοντά στην Εκκλησία, πλησιάζοντάς τους μέσα σ' όλους αυτούς τους πειρασμούς των ημερών μας. Ο Δήμαρχος που χαρακτηρίζεται από πολλούς πολιτικός οδοστρωτήρας, δεν «μάσησε» τα λόγια του και από το βήμα του Συνεδρίου, άφησε αιχμές κατά συναδέλφων του καλώντας τους να εμπνευστούν και να κατανοήσουν πως Εκκλησία και τοπική αυτοδιοίκηση, είναι ένα, είναι μαζί, για να μπορούμε να έχουμε πατρίδα, Ελληνισμό, Ρωμηιοσύνη.

Ακολούθησαν οι πρώτες τρεις αξιόλογες εισηγήσεις από τους Αρχιμ. Αυγουστίνο Κκαρά, Δρ Γιώργο Κάκκουρα και κ. Παρασκευά Σαμάρα, οι οποίοι διαπραγματεύτηκαν το θέμα της ένταξης νέων αγίων στο εορτολόγιο της Εκκλησίας Κύπρου, η ζωή, το έργο και η τιμή των Κυπρίων νεομαρτύρων και στα δεινά που υπέστη ο λαός της Κύπρου κατά την ζοφερή περίοδο της Τουρκοκρατίας και Αγγλοκρατίας.

Στο δεύτερο σκέλος της ημερίδας, ο Πρωτ. Κυπριανός Κουντούρης, αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του αοιδήμου Αρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανού και στην συμβολή του στην εκπαιδευτική αναγέννηση τον 19ο αιώνα, ο Δρ Λεωνίδας Γαλάζης στην προσφορά του εθνικού μας ποιητή Βασίλη Μιχαηλίδη, ενώ τέλος ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Μαχαιρά Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Λύδρας κ. Επιφάνιος, παρουσίασε μια επισταμένη εισήγηση μέσα από ποιητική αναφορά στην απόδοση αγιότητας στους μάρτυρες.

Επακολούθησε συζήτηση μεταξύ των εισηγητών και των παρακολουθούντων συνέδρων και έγινε η λήξη της ημερίδας.

Ακολουθεί βίντεο, φωτογραφίες και ο χαιρετισμός του Πανιερ. Μητροπολίτη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασιλείου:

Φώτο: Διάκονος Μάριος Ανδρέου

Ο χαιρετισμός του Πανιερ. Μητροπολίτη Κωνσταντίας και Αμμοχώστου κ. Βασιλείου

Η τιμή της Ελευθερίας - Το ατίμητο της αγιότητας

Θεοφιλέστατε, αδελφοί και συλλειτουργοί πατέρες, εντιμολογιότατοι κ.κ. καθηγητές και εισηγητές, εκλεκτοί σύνεδροι.

Επαναλαμβάνεται πλειστάκις ότι ένα γεγονός, μία πράξη, ένας λόγος με περιεχόμενο κρίνονται εκ του αποτελέσματος. Οι προοπτικές και τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία κρίνεται και ερμηνεύεται το γεγονός του αγώνα του Ελληνικού λαού για την ελευθερία του από το βαρύ ζυγό της δουλείας στους Τούρκους δεν είναι μονοσήμαντα. Άλλη η θεώρηση της ως πατριωτικής αγνής και άδολης θυσίας για την ελευθερία, άλλη η ιδεολογική η οποία θέλει να ανακαλύψει λεκέδες στη σημαία της επαναστάσεως και στον χιτώνα της ελευθερίας και των θυσιών των ηρώων και των απλών ανθρώπων που θυσίασαν τη ζωή τους για τα ιδανικά της πίστεως, της πατρίδας και της αξιοπρέπειας του Ελληνικού Γένους, ως επίσης, άλλη η προοπτική από εκείνους που εξαίρουν τη συμβολή της

Εκκλησίας και αντιθέτως από εκείνους που στοχεύουν στον μηδενισμό της Εκκλησίας και της συμβολής της στον κοινό αγώνα πίστεως και ελευθερίας.

Δεν έχω πρόθεση να εισέλθω στο δαίδαλο αυτό των συζητήσεων. Εκείνο που κατά την κρίση μου έχουμε περισσότερο ανάγκη αυτή τη στιγμή είναι η περίσκεψη και ο παραδειγματισμός από τους προπάτορες μας και το αγωνιστικό και άδολο φρόνημα τους. Η Κύπρος μετείχε ψυχή τε και σώματι στον αγώνα της παλιγγενεσίας του γένους. Δεν είχε όμως παράλληλη πορεία με το υπόλοιπο του Ελληνισμού. Ήταν θαύμα η κατάκτηση της ελευθερίας και της δημιουργίας του νέο-Ελληνικού Κράτους. Ο Μικρασιατικός Ελληνισμός όμως που παρέμεινε εκτός δέχθηκε τη βάρβαρη γενοκτονία. Ο Κυπριακός Ελληνισμός πέρασε στα αποικιοκρατικά σχέδια της Μ. Βρετανίας. Χρειάστηκε ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας του 1955/59 με αποτέλεσμα την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Δεν ξέρω αν πρέπει να το σημειώσω ότι η πρώτη κατάληψη της Κύπρου έγινε από τους Βρετανούς με τον Ριχάρδο τον Λεοντόθυμο, ο οποίος την πούλησε στους Λουζινιανούς. Ακολούθως κατελήφθη από τους Τούρκους (1570/71). Έπειτα εξαγοράσθηκε και πάλι από τους Βρετανούς και από το 1974 βιώνουμε την κατοχή της μισής πατρίδας μας από τους Τούρκους σε συνεργασία με τους Βρετανούς.

Τι μπορούμε να σχολιάσουμε με τα δεδομένα αυτά; Να αναφέρουμε την ελληνική θεώρηση ότι ο χρόνος είναι κυκλικός και έχουμε επανάληψη των ιστορικών δεδομένων; Να σημειώσουμε την πραγματικότητα ότι ποτέ δεν έχουμε απαλλαγεί από τις αρπακτικές διαθέσεις των Τούρκων, όχι μόνο στην Κύπρο, αλλά στον Ελληνισμό γενικότερα; Να εξετάσουμε την ρευστή κατάσταση των καιρών μας και τις γεωστρατηγικές και τις γεωπολιτικές επιδιώξεις, τις εθνικιστικές εξάρσεις, τα οικονομικά συμφέροντα της Τουρκίας και των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή και τις έσχατες συγκεκριμένες πράξεις της Τουρκίας εις βάρος της Πατρίδας μας και εσχάτως εις βάρος της κατεχόμενης πόλης μας Αμμοχώστου;

Η αντίσταση σε όλα αυτά γέννησε τους ήρωες, όχι μόνο της παλιγγενεσίας του 1821, αλλά και σε όλους τους αγώνες του Έθνους τους πριν και τους μετέπειτα. Είναι όμως και εκείνοι οι οποίοι έγιναν μάρτυρες της πίστεως, όχι από αντιπαλότητα μεταξύ Χριστιανισμού και Ισλάμ, αλλά ένεκα της απαρνήσεως των του κόσμου για το υψηλότερο αγαθό της πίστεως στον Τριαδικό Θεό. Μόνο και μόνο για όλους αυτούς τους μάρτυρες της πίστεως και της Πατρίδας θα έπρεπε να τιμηθεί η επέτειος των 200 χρόνων από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασεως.

Φαίνεται πως η Πατρίδα μας και ο Ελληνισμός στην ολότητά του έχουν ακόμα ισχυρούς πειρασμούς να αντιμετωπίσουν και οι ήρωες της Πατρίδας και οι Μάρτυρες της πίστεως αποτελούν το παράδειγμα για την αντιμετώπιση των πειρασμών και δοκιμασιών. Ανάμεσα στους πολύφωτους αστέρες έχει και η δική

μας Μητροπολιτική περιφέρεια το δικό της μερτικό, τον Παπά -Ζαχαρία. Ας έχουμε τις εκτενείς ευχές τους από το ουράνιο θυσιαστήριο για να μας χαρίζει δύναμη το παράδειγμα τους ώστε να αντέξουμε τους πειρασμούς της ιστορίας του παρόντος και του μέλλοντος.

Ο Παράδεισος είναι γεμάτος από εκείνους που φωτίστηκαν από το θείκό φως,

Είναι αυτοί που συνεχίζουν να εκπέμπουν φως,

έστω κι αν νομίζουμε ότι βρίσκονται άπειρα έτη φωτός μακριά μας.

Το θείο φως της αγιότητας δεν σκλαβώνεται από το χρόνο, το χώρο, ή και την απόσταση

Θερμαίνει τις ψυχές, αγιάζει τα σώματα, τα χώματα και ότι άλλο ακουμπά την αγιότητα.

Αμήν! Έρχου, Κύριε, και δώρισε αγιασμό και ελευθερία σε τούτο τον τόπο.

«Καὶ ὅτε (ο ἄγγελος) ἤνοιξε τὴν πέμπτην σφραγίδα, εἶδον ὑποκάτω τοῦ θυσιαστηρίου τὰς ψυχὰς τῶν ἐσφαγμένων διὰ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἄρνιου ἣν εἶχον· καὶ ἔκραξαν φωνῇ μεγάλη λέγοντες· ἕως πότε, ὁ δεσπότης ὁ ἅγιος καὶ ὁ ἀληθινός, οὐ κρίνεις καὶ ἐκδικεῖς τὸ αἷμα ἡμῶν ἐκ τῶν κατοικούντων ἐπὶ τῆς γῆς; καὶ ἐδόθη αὐτοῖς ἑκάστῳ στολὴ λευκή, καὶ ἔρρέθη αὐτοῖς ἵνα ἀναπαύσωνται ἕτι χρόνον μικρόν, ἕως πληρώσωσι καὶ οἱ σύνδουλοι αὐτῶν καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτῶν οἱ μέλλοντες ἀποκτέννεσθαι ὡς καὶ αὐτοί» (Απ. 6,9-11).

Ευχαριστώ για την οργάνωση της ημερίδας αυτής και τους ομιλητές καθώς και όλους εσάς που είστε παρόντες ή παρακολουθείτε διαδικτυακά τις εργασίες του Συνεδρίου. Εύχομαι η συμβολή του για το τιμώμενο γεγονός να αποβεί χρήσιμη και ωφέλιμη.